

Senadors/es:

S'encarreguen de legislar, és a dir, de crear i aprovar les lleis. Aquest grup estarà format per tres únics membres (homes i dones), que s'encarregaran de moderar el debat, d'anar apuntant tot el que es desenvolupa al voltant de la taula de decisió i informar de la sentència final (a la qual han d'arribar després d'un debat intern entre les tres persones); es repartiran els rols per a facilitar el desenvolupament del joc, que seran: moderador/a, portaveu i escrivent/a. Finalment, seran les persones encarregades de donar el veredict sobre el desenvolupament de l'activitat en funció de les aportacions dels diferents grups.

Ministeri de salut:

“L’avortament existeix i no ho podem defugir, més enllà de tots els dilemes. És un problema de salut pública, perquè produeix morts i morbiditat evitable en població jove i sana. **És un problema d’equitat de gènere, perquè només afecta les dones.** L’evidència és molt sòlida respecte al fet que la despenalització redueix la mortalitat materna i el nombre d’avortaments totals. D’alguna manera, hem d’actuar”. (Adolfo Rubinstein, ministre de Salut de l’Argentina)

Església:

“No és innocent que enguany s’instal·le l’avortament des de la política per a acostar-se a aquell que promou a tot el món l’avortament que és l’FMI.” “Poc sap l’FMI de l’amor de les nostres dones pel fill que porten en les seues entranyes, fins i tot en circumstàncies dures, difícils”. (José María di Paolo, pare Pepe).

Grups feministes:

“El debat va ser i és un dels nostres objectius. Ho hem aconseguit. De l'avortament es parla, es discuteix, està en l'agenda política, social i ara legislativa. Hem aconseguit la despenalització social de l'avortament. De la conjunció d'aquestes pertinences valore especialment quan em trobe amb joves alumnes i em diuen: ‘que bé veure-la en el carrer lluitant’”. (Elsa Schvartzman, sociòloga i docent de la UBA, integrant de la Campanya pel Dret a l'Avortament Legal, Segur i Gratuït).

Són les representants del conjunt de la societat i les organitzacions feministes que han liderat les mobilitzacions en els carrers durant anys, les iniciatives legislatives populars i també han pressionat el Congrés perquè es desenvolupe un debat i una proposició de llei al Parlament. La seua gran basa és la gran quantitat d'organitzacions i repercussió que estan tenint a escala nacional i internacional. A més d'una posició clara davant d'aquest fet: abolició de les condemnes penals per les pràctiques avortives.

Societat civil conservadora:

“Des de quan a l'avortament es considera un dret? Des de quan hi ha un fetus i no un xiquet per nèixer? Des de quan la medicina es basa en sentimentalismes i no a buscar el bé comú? Des de quan la medicina capacita per a avortar i no per a adoptar? L'avortament és un pegat per a la salut de les dones i una violència fatal per als xiquets per nèixer”. (Meliba Troilo, metgessa i voluntària a Asociación Esperanza, Abraza la Vida).

Majoritàriament, són organitzacions d'origen religiós i la part de la societat provida. Tenen molta força de pressió en el Congrés per les seues influències i el seu gran patrimoni, propietat d'algunes de les seues congregacions. La seua posició és clara, continuació de la penalització de l'avortament.